

de Rechtspraak
Rechtbank Oost-Brabant

Ingekomen
02 JAN 2017
Provincie Noord-Brabant

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

BESTUURSRECHT

4131693
DIV_STAN

bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch

correspondentieadres
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

t 088-3621000
f 073-6202689
www.rechtspraak.nl

datum 27 december 2016
onderdeel Afdeling II
contactpersoon mevr S Henkelman
doorkiesnummer 088-3611833
ons kenmerk zaaknummer SHE 16 / 3882 WABOA V35
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling 073-6202689
onderwerp het beroep van R.A.B.A. Dekkers te Oss

OD

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer SHE 16 / 3882 WABOA V35 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft van R.A.B.A. Dekkers een beroepschrift (met bijlagen) ontvangen. Ik stuur u hiervan een kopie.

Bij de behandeling van het beroep volgt de rechtbank de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de richtlijnen van de Procesregeling bestuursrecht. Meer informatie hierover kunt u vinden op de website die boven aan deze brief wordt vermeld.

Ik verzoek u **binnen vier weken** na de datum van verzending van deze brief de stukken in te dienen die betrekking hebben op deze zaak.

U moet – indien van toepassing – de bijzondere regelgeving die op deze zaak betrekking heeft meesturen, dan wel aangeven waar deze is gepubliceerd.

Ik verzoek u:

- **alle** aan het bestreden besluit voorafgaande stukken toe te sturen, inclusief de al bij het beroepschrift overgelegde stukken;
- de stukken te nummeren;
- de stukken in chronologische volgorde te leggen;
- de stukken in tweevoud aan te leveren;
- vergezeld van een inventarislijst;
- aan te geven of er volgens u sprake is van een belanghebbende en zo ja, de volledige naam- en adresgegevens van de belanghebbende te vermelden.

de Rechtspraak

Rechtbank Oost-Brabant

datum 27 december 2016
kenmerk zaaknummer SHE 16 / 3882 WABOA V35
pagina 2 van 2

Bij het uitblijven van een reactie van uw kant kan de rechtbank daaruit gevolgtrekkingen maken die haar geraden voorkomen.

Als u wilt dat op bepaalde stukken geheimhouding wordt toegepast, dan moet u de betreffende stukken in een afzonderlijke gesloten envelop doen, met daarop de vermelding "geheimhouding art. 8.29 Awb". De gesloten envelop moet u vervolgens met de redenen waarom u verzoekt om geheimhouding in een gewone envelop verzenden of met een koeriersdienst laten bezorgen. Wilt u naam, telefoon- en faxnummer van de functionaris die de zaak bij u behandelt vermelden?

Ik stel u in de gelegenheid om **binnen vier weken** na de datum van verzending van deze brief een verweerschrift in te dienen. Als in het beroepschrift niet de gronden van het beroep zijn vermeld, dan heeft de indiener inmiddels de gelegenheid gekregen dit alsnog te doen. Zodra ik het aanvullende beroepschrift heb ontvangen, zal ik u daarvan een kopie sturen.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

A7

23 DEC 2016

Stichting Achmea Rechtsbijstand
Postbus 4116
7320 AC Apeldoorn

Rechtbank Oost Brabant
Sector Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA 'S-HERTOGENBOSCH

Dr. Hub van Doorneweg 195
Tilburg

Telefoon 088 462 3700
Fax 088 462 2799
klantenservice@achmearechtsbijstand.
www.achmearechtsbijstand.nl

Per fax vooruit gezonden (073-6202689)

<i>Datum</i>	<i>Ons zaaknummer</i>	<i>Behandeld door</i>
23 december 2016	C00597	mr. E.T. Stevens
<i>Onderwerp</i>	<i>Uw kenmerk</i>	aanwezig op maandag tot en met donderda
beroepschrift		

Geachte heer, mevrouw,

Tot mij hebben zich gewend de navolgende personen:

- De heer R.A.B.A. Dekkers, Wandgreppel 5, 5347 HS te Oss
- Mevrouw M.D.J. Boeijen, Laan der Bronstijd 2, 5347 HE te Oss
- Mevrouw H.A.M. Boeijen-Zoontjens, Neerveldstraat 28, 5348 LB te Oss
- Mevrouw J.A. Brasse, Haagpoort 51, 5346 LC te Oss
- De heer R.W.N. Koning, Laan der Bronstijd 6, 5347 HE te Oss
- Mevrouw V.J.M.M. van den Berg-Van Orsouw, Drenkkuil 12, 5347 HR te Oss
- Mevrouw M.M.P. van Lier, Wandgreppel 13, 5347 HS te Oss
- De heer M.P.A. Peters, Laan der IJzertijd 26, 5347 HB te Oss
- Mevrouw E.A.M. van der Heijden, Rusheuvelstraat 16, 5346 JH te Oss
- Mevrouw A. Groeneveld, Malpad 7, 5347 HJ te Oss
- De heer J.H.L. van Leest, Hagelkruisstraat 3, 5348 TB te Oss
- De heer R.J. Korschner, Horzakstraat 4a, 5347 KB te Oss
- Mevrouw L.T.J. Wagemakers, Neerveldstraat 39, 5348 LB te Oss
- De heer J.C.G. Janssen, Het Reut 53, 5351 TA te Berghem

Zij hebben mij verzocht hen bij te staan in deze procedure.

Rekeningnummer (IBAN) NL11 RABO 0101 0506 74
Kvk 41 038 571 Apeldoorn

Vervolg op de brief van
23 december 2016

Bestemd voor

Bladnummer
2

Het betreffen de beschikkingen in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), de Waterwet en de Natuurbeschermingswet 1998 voor het veranderen van een inrichting voor een op- en overslag- en transportbedrijf ten behoeve van bulk- en stukgoederen met een biomassacentrale en een installatie voor het be- en verwerken van mest op locatie Merwedestraat 5 te Oss. OOC Beheer BV heeft de aanvraag hiertoe ingediend bij Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant (hierna: verweerder).

Tot en met 27 december 2016 liggen de beschikkingen met bijbehorende stukken ter inzage. Binnen die periode is het mogelijk voor belanghebbenden om beroep in te stellen. Tevens is de Crisis- en herstelwet van toepassing.

Bovengenoemde personen (hierna: cliënten) zijn absoluut tegen de komst van een mestverwerkingsinstallatie naar de beoogde locatie. Zij maken dan ook gebruik van de mogelijkheid om beroep in te stellen. Ik doe dat namens hen met deze brief.

Feitelijke situatie

Cliënten zijn woonachtig in de nabije omgeving van de beoogde locatie.

Beroepsgronden

Ontvankelijkheid

Cliënten zijn ten aanzien van de vraag of een betrokkene ontvankelijk is in beroep tegen een project bekend met de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS) van 16 maart 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:737), waarin de ABRvS is 'omgegaan'. Het dient voortaan aannemelijk te zijn dat ter plaatse van de woning of het perceel van betrokkene gevolgen van het project van enige betekenis worden ondervonden. De mate waarin de milieugevolgen worden ondervonden is dus relevant geworden voor de ontvankelijkheidsbeoordeling.

Naar objectieve maatstaven gemeten wordt in onderhavige situatie voldaan aan dit nieuwe criterium. Deze objectieve maatstaven zijn verwoord door een door cliënten ingeschakelde milieudeskundige, te weten de heer ir. H.J. van Belois van Van Belois Milieuadvies. Hij heeft in opdracht van onder meer cliënten onderzocht wat de milieugevolgen op het gebied van geur zullen zijn voor omwonenden, waaronder cliënten. Zijn bevindingen treft u aan als bijlage. De bevindingen kunt u als hier herhaald en ingelast beschouwen.

Ik haal hier nu slechts de conclusies aan:

"1. De kans is nagenoeg 100% dat OOC Terminals te Oss, met de aard en omvang van de aangevraagde activiteiten van de op- en overslagactiviteiten, de biomassacentrale en de mestverwerking, door het jaar heen met enige regelmaat zal zijn te ruiken, zelfs op afstanden van boven de 1,5 km.

2. De huidige invulling aan activiteiten en daarbij getroffen voorzieningen zijn deels goed in staat om verspreiding van geur uit de diverse processen te voorkomen maar deels ook niet. De kans is groot dat in de praktijk de geurbelasting in de omgeving niet beperkt blijft tot het vergunde hinderniveau.

3. De door de provincie afgegeven beschikking gaat voorbij aan de risico's op meer geuremissie en andere (onvoorziene) geurbronnen. Het lijkt terecht om er zorgen over te hebben of de beschikking voorziet in voldoende waarborgen om hinder te voorkomen dan wel bij hinder zo nodig adequaat te kunnen optreden.

De conclusie van deze quick scan kan dan ook niet anders luiden dan dat het optreden van hinder van enige betekenis absoluut niet is uit te sluiten. Zeker als, aanvullend op de bovenstaande punten, de reële cumulatie van de geurbelasting door OOC Terminals met omliggende bedrijven bij de beschouwing op de toekomstige geursituatie betrokken gaat worden."

De conclusie is dan ook dat cliënten ontvankelijk zijn in beroep vanwege de aannemelijkheid van overlast die ze zullen gaan ondervinden op het gebied van geur.

m.e.r. beoordelingsplicht

In het verlengde hiervan geven cliënten aan dat hun woon- en leefklimaat ten aanzien van dit geuraspect maar ook op het gebied van gezondheidsrisico ernstig wordt geschaad. Ten aanzien van dit geuraspect zal er op een later moment een aanvullende second opinion worden aangeleverd van de hand van de heer Belois. Over de gevreesde gezondheidsrisico's kom ik zo meteen te spreken.

Vervolg op de brief van
23 december 2016

Bestemd voor

Bladnummer
4

Voor nu is het relevant op te merken dat er – gelet op de aannemelijkheid van de milieugevolgen - voorafgaand aan de verlening van de omgevingsvergunning fase 1 niet alleen al een aanmeldingsnotitie-m.e.r. ingediend had moeten worden, maar dat er ook voorafgaand aan de vergunningverlening duidelijkheid had moeten zijn over de vraag of er sprake is van een m.e.r.-beoordelingsplicht.

Dit is echter niet gebeurd.

Voorafgaand aan deze vergunningverlening is in een vergelijkbaar initiatief van de Minerale Afzet Coöperatie Elsendorp (MACE) in Landhorst een m.e.r.-beoordelingsprocedure doorlopen. Uiteindelijk is die besluitvormingsprocedure een tussenuitspraak gedaan door de ABRvS op 16 november 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:3057).

In die procedure haalde MACE aan dat mest geen afvalstof is maar een bijproduct. Om die reden zou de mestverwerkingsinstallatie niet vallen onder categorie 18.1 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit mer.

In rechtsoverwegingen 6.3, 6.4 en 6.5 gaat de ABRvS hierop in:

"6.3. Het begrip afvalstof moet worden uitgelegd met inachtneming van de door het Hof van Justitie over dit begrip gevormde jurisprudentie. Het is vaste rechtspraak van het Hof dat de vraag of een stof een afvalstof is, moet worden beantwoord met inachtneming van alle omstandigheden van het geval (arrest van 15 juni 2000, ARCO Chemie Nederland en anderen, ECLI:EU:C:2000:318, en het arrest van 18 april 2002, Palin Granit, ECLI:EU:C:2002:232). Bij beantwoording van die vraag is vooral het gedrag van de houder in relatie tot de betekenis van de woorden "zich ontdoen van" relevant (arrest van 18 december 2007, Commissie/Italië, ECLI:EU:C:2007:808, punt 32, en het arrest van 24 juni 2008, Commune de Mesquer, ECLI:EU:C:2008:359, punt 53). In dit verband verdient volgens het Hof bijzondere aandacht of de stof in kwestie voor de houder ervan geen nut heeft of meer heeft, zodat deze stof een last is waarvan hij zich wil ontdoen (arrest van 12 december 2013, Shell Nederland, ECLI:EU:C:2013:821, punt 42).

Uit het arrest van het Hof van 3 oktober 2013, Brady, ECLI:EU:C:2013:627, punten 43, 44 en 60, volgt dat in een intensieve veehouderij geproduceerde mest onder omstandigheden kan worden aangemerkt als een bijproduct in plaats van een afvalstof. Daarvoor is vereist dat de producent van de mest voornemens is de mest in een later stadium onder voor hem gunstige economische omstandigheden te exploiteren of op de markt te brengen, mits het hergebruik van de mest niet slechts mogelijk, maar zeker is, geen voorafgaande bewerking vereist en plaatsvindt als voortzetting van het productieproces.

6.4. De in de mestverwerkingsinstallatie toe te passen mest zal afkomstig zijn van bij MACE aangesloten veehouders. Het gaat, zoals MACE ter zitting heeft bevestigd, om hun mestoverschotten. De mest die aan MACE wordt geleverd, kan door deze veehouders niet worden uitgereden op eigen landbouwgronden en evenmin voor dat doel onder economisch gunstige omstandigheden aan anderen worden geleverd. Voor de afname van hun mest door MACE zullen de veehouders blijkens het verhandelde ter zitting een vergoeding aan MACE moeten betalen. Onder deze omstandigheden moet worden geoordeeld dat de mest een last is waarvan de veehouders zich moeten ontdoen, zodat deze mest moet worden aangemerkt als afvalstof. Dat, naar MACE heeft gesteld, de vergoeding die de veehouders aan MACE zullen betalen voor het afnemen van hun mest lager is dan de kosten die zij thans voor de verwijdering van de mest maken, de mest door MACE wordt verwerkt tot economisch rendabel te verhandelen producten en de veehouders als leden van MACE zullen delen in de opbrengst van de verkoop van die producten, leidt niet tot een ander oordeel. Die omstandigheden laten namelijk onverlet dat de mest, op het moment dat deze aan MACE wordt geleverd, voor de veehouders een last is, waarvan zij zich moeten ontdoen.

6.5. Gelet op het voorgaande heeft het college zich terecht op het standpunt gesteld dat de mest die in de mestverwerkingsinstallatie zal worden bewerkt en verwerkt is aan te merken als afvalstof. Hetgeen MACE aanvoert, geeft dan ook geen grond voor het oordeel dat het college zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat categorie 18.1 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit mer van toepassing is."

Cliënten halen hier als conclusie uit dat de ABRvS in haar tussenuitspraak in ieder geval van mening is dat de mestverwerkingsinstallatie van MACE in Landhorst valt onder categorie 18.1 van onderdeel D van de bijlage van het Besluit mer, nu de mest wordt bewerkt en verwerkt en dus om genoemde redenen gezien moet worden als afvalstof. Dat er vervolgens volgens de ABRvS in de rechtsoverwegingen 7 en verder uiteindelijk beter onderzocht moet worden wat de nadelige gevolgen zijn voor het milieu, maakt het voorgaande niet anders.

De conclusie die volgt op de rechtsoverwegingen 6.3, 6.4 en 6.5 is vervolgens ook van toepassing op onderhavige situatie. Het betreft immers een vergelijkbare mestverwerkingsinstallatie naar aard en omvang, echter nu op een andere locatie. Ook nu zal gelden dat de mest als afvalstof heeft te gelden. Als vervolgens ook aannemelijk gemaakt kan worden dat de nadelige gevolgen voor het milieu, waaronder voor omwonenden en in het bijzonder voor cliënten, zich zullen voordoen, geldt er een m.e.r.-beoordelingsplicht.

Daarnaast wijzen cliënten op kolom 1 van onderdeel D 18.1 van de bijlage bij het Besluit Milieueffectrapportage. Hierin staat:

"De oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor de verwijdering van afval, anders dan bedoeld onder D 18.3, D 18.6 of D 18.7."

De mestbewerking en – verwerking vallen als activiteit onder deze activiteit uit D 18.1. In die zin geldt er op grond van artikel 7.16 en verder van de Wet Milieubeheer een MER-beoordelingsplicht. Bovendien wordt de drempelwaarde van 50 ton per dag aan capaciteit overschreden (kolom 2) en is er sprake van een besluit als bedoeld in kolom 4.

Tevens dient mest als gevaarlijke afvalstof te worden beschouwd, gelet op de mogelijke gevolgen van mest op de omgeving. In die zin is er een MER plicht op grond van kolom 1, onderdeel C 18.2 van de bijlage bij het Besluit Milieueffectrapportage, in combinatie met artikel 7.2, eerste en tweede lid, van de Wet Milieubeheer.

Hierin staat immers:

"De oprichting van een installatie bestemd voor de verbranding, de chemische behandeling, het storten of het in de diepe ondergrond brengen van gevaarlijke afvalstoffen."

Het staat buiten discussie dat in het gehele proces van mestverwerking er sprake is van een chemische behandeling. De aangevoerde mest wordt gescheiden en daarna wordt onder meer de damp gewassen met zwavelzuur, zodat de ammoniak in de damp van de mest wordt gebonden en omgezet in ammoniumsulfaat. Dit is een chemische behandeling, zodat genoemde activiteit van toepassing is.

Om genoemde redenen had er dus voorafgaand aan het vergunningstraject fase 1 een m.e.r.-beoordeling dienen plaats te vinden.

Gezondheid

Cliënten verwijzen naar de recente constatering van het RIVM dat omwonenden van veehouderijen gezondheidsproblemen hebben doordat zij zo dicht bij deze veehouderijen wonen (RIVM Rapport 2016-0058).

Vanuit GS is er een toezegging gedaan om de gezondheidsrisico's te bepalen door het verrichten van een onafhankelijk onderzoek. Op grond van het voorzorgsprincipe dient dit gezondheidsonderzoek echter juist voorafgaand aan de vergunningverlening te worden verricht.

In het belang van de zorgvuldigheid van besluitvorming en de belangen van cliënten bij een behoud van een gezond woon- en leefklimaat, is het vereist dat deze procedure wordt aangehouden totdat de uitkomsten van dit onderzoek bekend zijn en is gebleken dat er geen sprake is van enig risico voor de omwonenden op korte en lange termijn.

Ter onderbouwing verwijzen cliënten naar het advies van de Provinciale Raad van Gezondheid uit oktober 2014:

"Er is nog beperkt wetenschappelijk bewijs voor de mogelijke gezondheidsrisico's die in relatie tot mestverwerking kunnen optreden. De eerste aanbeveling is dan ook om met betrekking tot een aantal mogelijke risico's zoveel mogelijk het voorzorgsprincipe toe te passen. Het voorzorgsprincipe is een moreel en politiek principe dat stelt dat als een ingreep of een beleidsmaatregel ernstige of onomkeerbare schade kan veroorzaken aan de samenleving of het milieu, de bewijslast ligt bij de voorstanders van de ingreep of de maatregel als er geen wetenschappelijke consensus bestaat over de toekomstige schade. Grote mestverwerkingsinstallaties in een dichtbevolkt gebied zullen zoveel gezondheidsrisico's met zich meebrengen, dat vanuit het voorzorgsprincipe hiervoor niet gekozen zou moeten worden."

Tevens verwijzen cliënten naar een recent artikel uit het vakblad H2O Online d.d. 3 maart 2016. In dit artikel wordt een onderzoek beschreven dat Wageningen UR en het RIVM hebben verricht in opdracht van de provincie Noord-Brabant en Waterschap AA en Maas om inzicht te krijgen in het effect van mestbe- en verwerking op het overleven van ziekteverwekkende micro-organismen en van mogelijke sanitaire risico's van het gebruik en lozen van eindproducten:

"Dit onderzoek heeft inzicht verschaft in de invloed van mestverwerking op de overleving van pathogenen. De verkregen informatie kan worden gebruikt door vergunningverleners voor beleidsontwikkeling ten aanzien van mestverwerkingsinstallaties. Het onderzoek heeft laten zien dat de verwerkingsstappen rond mechanische scheiding geen vermindering geven van het oorspronkelijk aantal in de ruwe mest aanwezige pathogenen."

Daarnaast heeft verweerder in dit kader specifiek een zevental vragen op het gebied van volksgezondheid voorgelegd aan de RIVM en aan de Wageningse Universiteit. Op 3 oktober jl. is de beantwoording van deze vragen kenbaar gemaakt.

Op de eerste vraag, te weten vraag 1a (Welke micro-organismen (agentia), die voor de mens ziekteverwekkend kunnen zijn, kunnen er vrij komen uit de mestverwerkingsfabriek en/of het transport naar de fabriek en via welke routes? Kunnen deze komen uit zowel aangevoerde stoffen als afvalstoffen en/of verwerkte mest?), wordt ten aanzien van het onderwerp 'mogelijke verstoringen in het proces' gesteld:

'Indien tijdens het composteringsproces de procestemperatuur lager is dan 70 °C zal een langere procestijd aangehouden moeten worden om hetzelfde rendement te bereiken. Bij lagere temperaturen dan 70 °C treedt namelijk minder volledige compostering op en zullen meer micro organismen het proces overleven.'

Cliënten vinden het onbegrijpelijk dat verweerder het risico wil lopen dat genoemde verstoring kan optreden, gelet op de afstand tot de woningen en het feit dat een dergelijke verstoring niet valt uit te sluiten.

Vervolg op de brief van
23 december 2016

Bestemd voor

Bladnummer
9

Voor cliënten voelt het toestaan van een mestverwerkingsfabriek van deze omvang (500.000 ton ruwe drijfmest per jaar), welke fabriek de grootste in zijn soort zal worden binnen Europa, als een experiment op het gebied van volksgezondheid en overige milieuaspecten. Ze passen ervoor om onderdeel te zijn van dit experiment, aangezien de uitkomsten ervan ongewis zijn voor alle betrokkenen.

Geur

Ten aanzien van de vraag in welke mate cliënten geurhinder gaan ondervinden zal de heer Belois op korte termijn een uitgebreide second opinion aanleveren. Dit rapport zal ik vervolgens inbrengen in procedure ter ondersteuning van het beroep.

Verzoek

Namens cliënten verzoek ik u om het bestreden besluit te vernietigen. Ook verzoek ik u om verweerder te veroordelen tot vergoeding van de proceskosten, waaronder de gemaakte en nog te maken deskundigenkosten als bedoeld in artikel 8:75 AWB en artikel 1 aanhef en onder b van het Besluit proceskosten bestuursrecht, de kosten van de bestuurlijke voorprocedure en het griffierecht.

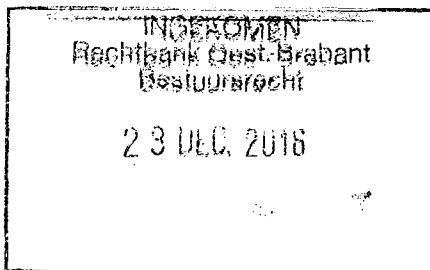
Hoogachtend,

mr. E.T. (Erwin) Stevens

AZA

Rechtbank Oost Brabant
Sector Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA 'S-HERTOGENBOSCH

Stichting Achmea Rechtsbijstand
Postbus 4116
7320 AC Apeldoorn

Dr. Hub van Doorneweg 195
Tilburg

Telefoon 088 462 3700
Fax 088 462 2799
klantenservice@achmearechtsbijstand.
www.achmearechtsbijstand.nl

Per fax vooruit gezonden (073-6202689)

<i>Datum</i>	<i>Ons zaaknummer</i>	<i>Behandeld door</i>
23 december 2016	C00597	mr. E.T. Stevens
<i>Onderwerp</i>	<i>Uw kenmerk</i>	aanwezig op maandag tot en met donderda
Aanvullende naam in beroepschrift		

Geachte heer, mevrouw,

Eerder vandaag heb ik namens navolgende personen beroep ingesteld:

- De heer R.A.B.A. Dekkers, Wandgreppel 5, 5347 HS te Oss
- Mevrouw M.D.J. Boeijen, Laan der Bronstijd 2, 5347 HE te Oss
- Mevrouw H.A.M. Boeijen-Zoontjens, Neerveldstraat 28, 5348 LB te Oss
- Mevrouw J.A. Brasse, Haagpoort 51, 5346 LC te Oss
- De heer R.W.N. Koning, Laan der Bronstijd 6, 5347 HE te Oss
- Mevrouw V.J.M.M. van den Berg-Van Orsouw, Drenkkuil 12, 5347 HR te Oss
- Mevrouw M.M.P. van Lier, Wandgreppel 13, 5347 HS te Oss
- De heer M.P.A. Peters, Laan der IJzertijd 26, 5347 HB te Oss
- Mevrouw E.A.M. van der Heijden, Rusheuvelstraat 16, 5346 JH te Oss
- Mevrouw A. Groeneveld, Malpad 7, 5347 HJ te Oss
- De heer J.H.L. van Leest, Hagelkruisstraat 3, 5348 TB te Oss
- De heer R.J. Korschner, Horzakstraat 4a, 5347 KB te Oss
- Mevrouw L.T.J. Wagemakers, Neerveldstraat 39, 5348 LB te Oss
- De heer J.C.G. Janssen, Het Reut 53, 5351 TA te Berghem

Rekeningnummer (IBAN) NL11 RABO 0101 0506 74
Kvk 41 038 571 Apeldoorn

Vervolg op de brief van
23 december 2016

Bestemd voor

Bladnummer
2

Het betreft een beroep gericht tegen de beschikking in het kader van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voor het veranderen van een inrichting voor een op- en overslag- en transportbedrijf ten behoeve van bulk- en stukgoederen met een biomassacentrale en een installatie voor het be- en verwerken van mest op locatie Merwedestraat 5 te Oss.

Abusievelijk ben ik een naam vergeten te noemen.

- Het betreft de heer R.G.P.L. van Ballegooij, wonend op Zwervend Erf 50 (5347 HN) te Oss.

Bij deze verzoek ik u om cliënt bij de rest van de namen van cliënten te voegen.

Mocht u vragen hebben, dan verneem ik dat graag.

Hoogachtend,

mr. E.T. (Erwin) Stevens

MOBilisation for the Environment
t.a.v. de heer E.W. Korevaar
Waldeck Pymontsingel 18
6521 BC NIJMEGEN

Datum: 6 december 2016

Project: 2016-07/MOB/AVG/QSG

Betreft: resultaat Quick Scan

Uw kenmerk: opdrachtmail 01-12-2016

Geachte heer Korevaar,

Op 1 december jongstleden heeft u mij de opdracht verstrekt tot het uitvoeren van een quick scan op het aspect geur van de vergunningaanvraag van OOC Terminals BV te Oss die momenteel in procedure is en waarvoor GS van Noord-Brabant op 15 november besloten hebben een positieve beschikking op af te geven. Deze beschikking is op 16 november jl. gepubliceerd.

De concrete vragen die u mij heeft voorgelegd zijn:

- A. Kunt u op grond van een eerste analyse (quick scan) aangeven of het geuronderzoek correct is uitgevoerd (brongegevens, verspreiding, toetsing) en de gemaakt opmerkingen door Witteveen en Bos (rapport 27 juli 2016) voldoende zijn verwerkt;
- B. Kunt u aangeven of op grond van uw bevindingen ter plaatse van cliënten (1400 meter en verder) hinder van enige betekenis ondervonden kan worden;
- C. Graag uw oordeel of de geurvoorschriften in de door GS afgegeven beschikking voldoende borging bieden tegen het optreden van geurhinder.

De belangrijkste documenten die mij toegestuurd zijn en die ik gebruikt heb om te komen tot mijn bevindingen zijn:

1. De projectdocumenten uit de vergunningaanvraag van OCC Terminals BV van maart, aangevuld in oktober, met een omschrijving van de diverse op- en overslagactiviteiten, de mestverwerking en de biomassa energiecentrale;
2. Het geuronderzoek OOC Terminals BV behorend bij de aanvraag, in de versie van 24 mei 2016 en in de meest recente versie van 31 oktober;
3. De Second opinion geuronderzoek en onderzoek luchtkwaliteit van bureau Witteveen+Bos van 27 juli 2016, in opdracht van de gemeente Oss i.h.k.v. de vergunningprocedure OOC Terminals;
4. De Gronden en zienswijze OOC Oss van bureau MOB van 26 juli 2016, ingebracht namens cliënten in de vergunningprocedure van OOC Terminals BV als reactie op de ontwerpbeschikking;
5. Wabo-beschikking "Besluit omgevingsvergunning eerste fase milieu verlenen" van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant van 15 november 2016 op de aanvraag van OOC Terminals BV.

V a n B e l o i s Milieuadvies
Bureau voor Lucht en Leefomgeving

Vooraf: de hieronder weergegeven beschouwingen en conclusies hebben nadrukkelijk het karakter van een quick scan; alle relevante documenten heb ik vooral op hoofdlijnen doorgenomen. Ik heb geprobeerd de hoofdlijnen van de complexe problematiek te benoemen om een oordeel over de te verwachten toekomstige geursituatie te kunnen geven. De in mijn ogen meest essentiële punten behandel ik daarvoor stuk voor stuk. Ik vermeld daarbij direct mijn bevindingen in de vorm van antwoorden op de gestelde drie vragen, in de vorm van de betreffende vraag a, b en c, en een volgnummer.

De aangevraagde activiteiten

De basis voor de beoordeling van de geursituatie vormen de aangevraagde activiteiten. Twee aspecten springen daarbij in het oog. Alle twee zijn al eerder benoemd in de vergunningprocedure in reactie op de ontwerp-beschikking. Deze aspecten zijn:

1. De activiteiten van OOC Terminals zijn veelzijdig en beperken zich niet tot de exploitatie van de energiecentrale en de mestverwerking. Van die overige activiteiten wordt alleen de overslag van stookolie in de aanvraag ook als geurrelevant aangemerkt.

Bevinding C1: de vraag is terecht in de zienswijzen gesteld, om in de beschikking te borgen dat bij het voorkomen van eventueel andere geurrelevante activiteiten hierop gecontroleerd en zo nodig tegen opgetreden kán worden. De beschikking voorziet hier mijns inziens niet in.

2. De aanvraag handelt over nieuwe én bestaande geurrelevante activiteiten. Die bestaande op- en overslagactiviteiten blijven op dezelfde locatie(s) maar worden deels afgesplitst naar een andere onderneming (SITA). Daarnaast komen er met de energiecentrale (vergund maar nog niet gebouwd) en de mestverwerking feitelijk twee nieuwe geurbronnen bij.

Bevinding C2: het is dan ook niet meer dan logisch dat bij het afwegen van het aanvaardbaar hinderniveau voor de (woon-) omgeving en het besluiten op de aanvraag, én de bestaande geursituatie (zonder en met de vergunde energiecentrale!) én de cumulatie met omliggende bedrijven worden betrokken. Dit is in de beschikking naar mijn oordeel niet of maar slechts ten dele gebeurd;

Bevinding A1: dit betekent ten aanzien van de second opinion van Witteveen+Bos op hetzelfde punt van cumulatie dat haar deelconclusies 2 en 9 mijns inziens blijven staan omdat zij met het geuronderzoek van 31 oktober en de beschikking van 15 november niet of niet voldoende zijn behandeld;

De aangevraagde geuremissies en voorzieningen

Tweede belangrijke facet zijn de aard en omvang van de aangevraagde geuremissies. Daarbij kunnen we drie aspecten onderscheiden:

1. Zijn alle bij de aangevraagde activiteiten te verwachten bronnen van geur beschreven?
2. Is de afleiding en onderbouwing van de aan deze bronnen toe te kennen geuremissies in orde
3. Is BBT afdoende toegepast: is het pakket aan maatregelen compleet en wordt uitgegaan van volgens BBT minimaal benodigde, en technisch reëel te verwachten, reductiepercentages?

V a n B e l o i s M i l i e u a d v i e s
Bureau voor lucht en leefomgeving

-
1. Zijn alle bij de aangevraagde activiteiten te verwachten bronnen van geur beschreven?

Bevinding A2: het is en blijft ook met de nieuwe versie van het geuronderzoek onduidelijk (want niet benoemd dan wel gespecificeerd) of er in het geheel aan op- en overslag-activiteiten op het terrein van OOC Terminals geen andere geurrelevante activiteiten met enige relevante geuremissies zijn aan te wijzen (al is het maar tijdens één seizoen of een beperkt aantal weken per jaar) Deelconclusie 11 van Witteveen+Bos blijft mijns inziens staan. En dat onderstreept het belang van de eerder gemaakte *Bevinding C1*.

2. Is de afleiding en onderbouwing van de aan deze bronnen toe te kennen geuremissies in orde

Bevinding A3: Deelconclusie 15 van Witteveen+Bos vormde in dit kader een zeer wezenlijke zienswijze, ze stelde grote vraagtekens bij het toen voorliggende geuronderzoek van mei 2016 met kwalificaties als "onnavolgbaar" en "onjuist". Mijn oordeel over het nieuwe geurrapport van 31 oktober is dat, ondanks duidelijk doorgevoerde verbeteringen, deze deelconclusie helaas blijft staan. Nog altijd acht ik in het rapport van onvoldoende kwaliteit om zeker te kunnen zijn van ermee berekende geurbelasting op de omgeving. Ter toelichting op dit oordeel wil ik dat illustreren met in ieder geval de volgende drie punten t.a.v. de emissieschatting voor de activiteit Mestverwerking:

- a. De manier waarop de hedonische weging wordt toegepast: er wordt in het onderzoek gesproken van een worst case benadering maar, ondanks in de beschikking benoemde aanwijzingen in de literatuur daarvoor, wordt uitgegaan van een gemiddeld kental voor de hedonische waarde (2-3) en niet van een 'veilige H_{10} -waarde van 1;
- b. Het verwaarlozen van de verlading van gereed product als bron: deze aanname wordt in het onderzoek nog altijd niet onderbouwd en is mijns inziens niet te verdedigen. De mest wordt in de week productietijd vooral gehygiëniseerd en slechts beperkt gecomposteerd. Recente metingen bij een mestverwerking, elders in Nederland en met een vergelijkbare procesvoering, hebben voor het verladen van gereed product een bronsterkte in de orde van grootte van 100 E6 ou_E/h aan het licht gebracht;
- c. De uitgevoerde verspreidingsberekening: deze is mijns inziens pertinent onjuist, omdat deze niet de getallen uit de hoofdttekst bevat. Het is althans een op z'n minst verwarrend gegeven dat, ondanks de door gewijzigde inzichten aangepaste geuremissies uit de luchtwasser (max. 73.057 ou (H)/s tegenover 48.779 ou (H)/s):
 - i. De berekende geurbelastingen, zie tabel in 6.1, in het huidige onderzoek nagenoeg dezelfde zijn als in de oude versie van het rapport van mei;
 - ii. De bijlage I met de invoergegevens op cruciale punten de oude gegevens laat zien.

Bovendien, ik wil het toch niet onvermeld laten al is het puur redactioneel, is consequent in het geuronderzoek bij hedonisch gecorrigeerde getallen *niet* de juiste eenheid daarvoor genoteerd. Verwarring over de status van de getallen en het wel of niet gecorrigeerd zijn, ligt daardoor voortdurend op de loer.

-
3. Is BBT afdoende toegepast: is het pakket aan maatregelen compleet en wordt uitgegaan van volgens BBT minimaal benodigde, en technisch reëel te verwachten, reductiepercentages?

Witteveen+Bos heeft t.a.v. dit facet van de aangevraagde geuremissies vooral gewezen op het risico dat kleeft aan het voor de luchtwasser uitgaan van een rendement van 85%. Zie deelconclusie 5. GS pareren deze zienswijze met de opmerking dat deze 85% voor het bedrijf een prestatieverplichting is en het moeten halen daarvan dus het ondernemersrisico is.

Bevinding A4: Witteveen+Bos heeft met haar constatering en deelconclusie 5 het wat mij betreft juist. Uitgaan van een 'optimistisch' rendement wentelt de risico's ervan namelijk af op de omgeving. Ondernemersrisico of niet, het eventueel moeten nemen van extra maatregelen of doorvoeren van aanpassingen kost in ieder geval tijd, tijd dat er ongevraagd en onbedoeld in de omgeving sprake zal zijn van een hogere geurbelasting. Bovendien moet het aangevraagde rendement technisch wel haalbaar zijn en dat is het op basis van de door het bedrijf aangeleverde gegevens over de dimensionering van de luchtwasser mijns inziens niet! Aandachtspunt nr. 1 is daarbij de uitvoering van de derde trap, het biofilter. Dat biofilter krijgt volgens de opgave een erg hoge luchtbelasting (500 om normaal 100 m³/m².h) en een zeer beperkte laagdikte (0,6 om normaal 1 á 2 m). Deelconclusie 5 blijft daardoor naar mijn oordeel staan, om hinder te voorkomen kan beter de dimensionering van het biofilter worden aangepast en voor de luchtwasser worden uitgegaan van een rendement van 70-75%.

De geurgevoelige bestemmingen

Bepalend voor het oordelen over een bepaalde geurbelasting is het aangeven van in de omgeving aanwezige geurgevoelige objecten en het benoemen van de omgevingscategorie c.q. mate van bescherming die deze objecten behoren te krijgen. Het twistpunt dat daarover in de zienswijzen naar voren komt betreft het adres Ossestraat 13/15 waar de Roeivereniging met haar clubgebouw en trainingsfaciliteiten (aanlegsteiger e.d.) is gevestigd.

Bevinding C3: De gemeente betoogt in haar beschikking dat de verblijfsduur van personen op Ossestraat 13/15 te beperkt is om deze qua bescherming gelijk te stellen aan recreatieobjecten. Dat lijkt mij 'te kort door de bocht'. Ik trek maar even de vergelijking met golfbanen die, vaak gelegen in agrarisch buitengebied, wel degelijk meer beschermd worden dan bedrijfswoningen. Op deze locatie in de omgeving is naar mijn oordeel met deze beschikking dan ook sprake van te weinig bescherming tegen hinder.

Bevinding A5: Aansluitend op het bovenstaande constateer ik dat deelconclusie 14 van Witteveen+Bos blijft staan, mijns inziens.

Het vergunde hinderniveau

Tot slot van deze quick scan formuleer ik mijn antwoord op vraag B of er in de woonomgeving sprake zou kunnen zijn van hinder van enige betekenis. Deze vraag beschouw ik als de hamvraag, en vat ik op als wat volgens mijn expert opinion de kans is dat er met het toestaan van de aangevraagde activiteiten van OOC Terminals BV sprake kan zijn van een niet aanvaardbaar hinderniveau.

Ik kom als antwoord daarop, alle stukken op hoofdlijnen gelezen hebbende, tot drie observaties:

1. De kans is nagenoeg 100% dat OOC Terminals te Oss, met de aard en omvang van de aangevraagde activiteiten van de op- en overslagactiviteiten, de biomassacentrale en de mestverwerking, door het jaar heen met enige regelmaat zal zijn te ruiken, zelfs op afstanden van boven de 1,5 km.
2. De huidige invulling aan activiteiten en daarbij getroffen voorzieningen zijn deels goed in staat om verspreiding van geur uit de diverse processen te voorkomen maar deels ook niet. De kans is groot dat in de praktijk de geurbelasting in de omgeving niet beperkt blijft tot het vergunde hinderniveau.
3. De door de provincie afgegeven beschikking gaat voorbij aan de risico's op meer geuremissie en andere (onvoorziene) geurbronnen. Het lijkt terecht om er zorgen over te hebben of de beschikking voorziet in voldoende waarborgen om hinder te voorkomen dan wel bij hinder zo nodig adequaat te kunnen optreden.

De conclusie van deze quick scan kan dan ook niet anders luiden dan dat het optreden van hinder van enige betekenis absoluut niet is uit te sluiten. Zeker als, aanvullend op de bovenstaande punten, de reële cumulatie van de geurbelasting door OOC Terminals met omliggende bedrijven bij de beschouwing op de toekomstige geursituatie betrokken gaat worden.

Hoogachtend,

Ir H.J. van Belois

Van Belois Milieuadvies
Bureau voor Lucht en Leefomgeving